

Arif Acaloğlu Türkiye'de yaşayan azərbaycanlı ziyalı, Yeddiş-pə Universitetinin dosenti, dəyərli söz adamıdır. Türk-yənin müxtəlif universitetlərində çalışır, bu gün də öz fəaliyyətini uğurla davam etdirir. Arif bəylə "XXXIII İstanbul Kitab Fuarı"nda tanış oldum, dərin və elmi fikirləri hələ də yaddaşımızdadır. Arif bəylə səhbətimizi təqdim edirəm...

- Arif bəy, Türkiyədə Azərbaycan ədəbiyyatına maraq nə səviyədədir?

- Burda bizim ədəbiyyata maraq böyükür ve uzun illərdən beridir ki, bu maraq öz aktuallığını saxlamaqdır. Azərbaycan ədəbi nümunələri son yüz ilde bəzən mütəmadi şəkil-

mamgımızın səbəblərini açıqlamalı-şıq, niyəsini bilməliyik.

Azərbaycanda bu gün az qala heç bir yazıçı haqqında təqiqi fikir bildirmek olmur, amma bir çox əsərlər həqiqətən üzə çıxarları səviyyəde deyil. Bu gün Azərbaycanda çap olunan hər 100 əsərdən 70-i yandırılmalıdır, ya da zibilliye tullanmalıdır. Çağdaş ədəbiyyatımızı təbliğini, təninizməsini istəyirik, amma nəyi, hansı əsəri? Bunları dəqiq bilmirik.

Nə qədər mübahisə doğursa da son dövrlər maraqlı bir məqam diqqətimi çəkdi, aylar önce kulis.az saytında Azərbaycan ədəbiyyatının 10 ən populyar romanı seçildi. Məntiqə görə biz bu 10 əsəri gərək idiyən tərcümə etmeliyik. Amma mən bu məqamda tərəddüb elədim. Məsələn, həmin əsərlərdən "Yanar ürək" tərcümə olunsa, türk oxucusu ondan heç ne anlamayacaq. Roman kolxozdakı bir ixtilafdan bəhs edir və bu rus oxucusuna daha maraqlı ola-caq, nəinki türk oxucusuna.

yət göstərir. İstanbul-Azərbaycan dostluq dərnəyi, Türkiye-Azərbaycan Dərnəyinin İstanbul, Ankara, Məmərə şöbələri - bütövlükde Türk-yənde 50 dərnek fealiyyət göstərir. Onların hər biri, təbii ki, çalışır ortaya nəsə qoysun. Onlar Azərbaycanı sevdiklərini izhar etmək üçün müyəyen işlər görürər. Məsələn, bu yaxında Türk-yənde universitetlərdən birində dərs deyən bir cavan oğlan tədbirlərin birində xahiş etdi ki, Məhsəti haqqında bir kitab tərcümə edib, onu redakte edim. Niyə məhz bu əsər seçdiyini soruştum, cavab verdi ki, istədim Anadolu türkləri de belə qüdrətli qadın şairlərimiz olduğunu bilsinlər. Dedim e-mail vasitəsi ilə bir neçə səhifəsini göndərin baxım, elə oldu ki, işlə bağlı bir müddət onun e-mailinə cavab yaza bilmədim. Sən demə, bu gənc beynəlxalq siyaset sahəsində mütəxəssis imiş. Deməli, hər tərcümə edən adam bir ədəbiyyatçı tapıb çevrisinə ona təqdim etməlidir, eks halda kitablar bə-

Ədəbi təqqidin nüfuzu sarsılıb

Ədəbi təqqidçi Arif Acaloğlu: "Hansi mövzu ədəbiyyat mövzusudur, hansi deyil, bunu bilməyən xeyli "yazı-pozu əhli" var"

də, bəzən də fasilələrlə Türkiye türkçesine uyğunlaşdırılır. Lakin son 20-25 ilde bu tərcümə prosesi intensiv şəkildə davam edir. Azərbaycan ədəbiyyatı nümunələri Türk-yənde bir neçə səbəbdən tərcümə edilir. Bəziləri həqiqətən dəyərli əsərlərdir, məşhur nümunələrdir, bəziləri tərcüməçinin zövqüne uyğun, tərcüməsinə arzuladığı müəlliflərdir, bəzilərinin də mahiyyətində şəxsi maraqlar, tanışlıq, dost təessübkeşliyi dayanır.

Necə ki, bir zamanlar Bakıda Cənubi Azərbaycandan göndərilən bütün əsərlər çap edilirdi, qardaş xalqlarıq deyə, bəzən heç əsərlərin keyfiyyətinə də fikir vermirdik. İndi həmin vəziyyət Azərbaycan ədəbiyyatına münasibətdə də davam edir, qardaş xalqlarıq deyə, nə geldi çap edirik. Türk-yəde müxtəlif tədbirlərde, konfranslarda iştirak edən şair və yazıçıların eləqədə olduğu nəşriyyatlar, fondlar var. Onlar öz eləqələri ilə, bilmədən nüfuzsuz nəşriyyatlara yol tapırlar, ona görə də tərcümə edilən əsərlər normal oxucu auditoriyalarına yol tapa bilmir. İlk vaxtlar daha çox Bəxtiyar Vahabzadənin əsərləri tərcümə edildi və bu daha çox Anadolu türklərinin öz təşəbbüsü ilə olurdu. Bu gün isə seçim düşünləmədən aparılır.

Təəssüf ki, bu gün tərcümə işi sistemli deyil. Bəzi çox gözəl əsərlərin təbliğati aparılmır. Azərbaycanlı müəlliflərin maraqlı əsərləri var, ancəq onlar təbliğ olunmur. Bəzən elə əsərlər tərcümə olunur ki, oxucu oxuyur və bu əsərin Azərbaycanlı müəllifi məxsus olduğunu belə bilmir. Belə kitablarda səhih bioqrafik məlumatlar göstərilir, ya da çox qısa olur, yazıçı haqqında tam fikir formalaşdırmanın məlumat verilir.

- Hami "-mali,, məli" ilə danışır, tərcümə olunmalıdır, yayılmışdır və s. Amma heç kim demir ki, buları hansi yolla aradan qaldırmaq lazımdır. Niyə bu işlər normal şəkildə həyata keçirilmir, hansi nəşriyyatlarla işləmək lazımdı.

- Yolu tapmaq asandır, yolu nişan verməzdən əvvəl o yola çı-

Isa Müğənnanın "Dan ulduzu" adında bir romanıvardı, sonralar həmin əsərdən intima etdi. Əserin ideyasından bu hasil olur ki, Sovet cəmiyyəti konfliktsizdir, heç bir problemdən səhbət gedə bilməz. Bu romanda gör mübahisə nəyin üstündə qurulmuşdu: yaylağa çıraq, çıxmayaq?

Məsələn, Mirzə İbrahimovun "Böyük dayaq" romanını tərcümə eləşək, burda heç kimə maraqlı olmayıacaq. Amma roman özlüyündə çox maraqlıdır.

Diger bir misal: Markesin romanları özü özünü təqdim eliye bilir. Anlaşılmayan bir neçə silah və team adları ola bilər, amma əsərləri ümumi dəyerlərdən bəhs edəyir. Tətalim, Səmed Vurğunun "Muğan" poemasını uyğunlaşdırıldıq türk dilinə. Kimə maraqlı olacaq? Əger Səmed Vurğunu sevdirmək istəyirik, onda onun altı cildliyindən türk oxucusuna həqiqətən təsir edəcək gözəl nümunələrini seçib tərcümə etdirməliyik. Yox əger təki tərcümə edək deyə quş qoymaq istəyirik, bu tamam başqa məsələ.

Diger bir problemlə məsələ peşəkar tərcüməçilər tapmaqdı. Bədii tərcümə etmək üçün dil bilgilərinə yiylənmək yetərli deyil. Baxın, Bakıda nə qədər rus dilini bilən var, onların hamısı tərcümə ilə məşğul ola bilərmi? Amma türk dili nədənse, hamiya asan görünür. Bakıda nə qədər bürürolar fəaliyyət göstərir, müvafiq ticari məqavile və sənədlər tərcümə edilir. Bədii tərcümə onların işi deyil. Bu sənətdir! Təəssüf ki, biz sənətə sənət gözüyle baxa bilmirik.

- Ümumiyyətlə, elə tərcümələr var ki, nə Azərbaycan, nə də Anadolu türkçəsində, hansi dildə olğdu bəlli deyil.

- Bu cür tərcümələrin geniş yayılması bəzən naşirlərin peşəkar tərcüməçiyə çox pul verəmək istəyindən irəli gelir. Belə olanda ortaya çıxan qeyri-peşəkar tərcümələr də göz qabağındadır. Diger bir səbəb də, sırf xoş niyyətdən irəli gelir. Burda çoxlu birgə çalışılan təşkilatlar fəaliy-

yet göstərir. İstanbul-Azərbaycan dostluq dərnəyi, Türkiye-Azərbaycan Dərnəyinin İstanbul, Ankara, Məmərə şöbələri - bütövlükde Türk-yənde 50 dərnek fealiyyət göstərir. Onların hər biri, təbii ki, çalışır ortaya nəsə qoysun. Onlar Azərbaycanı sevdiklərini izhar etmək üçün müyəyen işlər görürər. Məsələn, bu yaxında Türk-yənde universitetlərdən birində dərs deyən bir cavan oğlan tədbirlərin birində xahiş etdi ki, Məhsəti haqqında bir kitab tərcümə edib, onu redakte edim. Niyə məhz bu əsər seçdiyini soruştum, cavab verdi ki, istədim Anadolu türkləri de belə qüdrətli qadın şairlərimiz olduğunu bilsinlər. Dedim e-mail vasitəsi ilə bir neçə səhifəsini göndərin baxım, elə oldu ki, işlə bağlı bir müddət onun e-mailinə cavab yaza bilmədim. Sən demə, bu gənc beynəlxalq siyaset sahəsində mütəxəssis imiş. Deməli, hər tərcümə edən adam bir ədəbiyyatçı tapıb çevrisinə ona təqdim etməlidir, eks halda kitablar bə-

ele nəşriyyatlar var ki, qərb ədəbiyyatı yönümlüdür, eləsi də var yalnız şeir çap edir. Asiya xalqlarının ədəbi nümunələrine daha çox yer verən nəşr evi də var. Bunları da nəzəre almaq lazımdır. Mirzə Fətəli Axundovun "Kəmalüdövlə məktubları" kitabı "Ötükən" nəşriyatına versən, onu heç vaxt çap etməyəcək, çünki çox mühafizəkar nəşriyyatdır və həmin əsərdə də din əleyhinə yazılmış xeyli metləblərdən söz açılır.

- Bəzən deyirlər ki, Azərbaycanda başəri nümunələr yaranır, deyə dünyada da tanınır. Siz nəcə düşünürsünüz?

- Mən belə düşünmüürəm. Bizim də ele yazıçılarımız var ki, onların əsərləri Türk-yə oxucusuna maraqlı gelecek məqamlarla zəngindir.

Sovet dövrünün özündə belə, elə əsərlər var ki, o dövrün zehniyyəti ilə uyğun gəlmir və daha böyük zaman dairəsinin ədəbiyyatı sayılacaq gücədər. Son dövrlərde Türk-yəde Qarabağ həqiqətləri ilə bağlı kitablar daha aktualdır. Normal bədii nümunərimizi tanıtmaqdansa biz daha çox zəif əsərlərin təbliğilə məşğulluq, ona görə də kənardan elə görürən ki, Azərbaycan ədəbiyyatı zəifdir.

- Azərbaycan ədəbi təqidi bərədə fikirlərinizi öyrənmək istərdim.

- Azərbaycan ədəbi təqidi çox tendensiyali və subyektividir. Bizdə təqidi yazılar Sovet dövründə funksiyaları daha qarənlı şəkildə özündə daşıyır. Məsələn, belə bir fikir formalaşdır ki, filan təqnidçi bu əsərsə pis deyirse, deməli bu əser pisdir, yaxşı deyirse, yaxşıdır. Bəzən də əks effekt verir, təqnidçi haqqında fikir söylədiyi əser oxunmur. Bu məqamlar göstərir ki, Azərbaycanda ədəbi təqnidin nüfuzu sarsılıb.

Bir beləmiz da mövzu seçimidir. Bir nəfər Nizaminin əsərlərində kimya məsələləri deyə bir elmi məqale yazmışdır. Bəlkə bu kimyaçılara maraqlı olar, amma bu ədəbiyyat deyil. Bizdə hələ hansi mövzu ədəbiyyat mövzusudur, hansi deyil, bunu bilməyən xeyli "yazı-pozu əhli" var.

Hərdən saytları, yazıları izləyən özümə sual edirəm, görəsən nə vaxtacan bizdə "Filan yazıcının əsərlərində humanist motivlər", "filan yazıcının əsərlərində filan dünya görüşünün təzahürü" bu tipli məqamlar, elmi işlər, təhlil yazılar, cəfəngiyatlar yazılıcaq?

(Ardı var)

Fərid Hüseyn

MÜŞAHİBE
www.KASPI.AZ 14 mart 2015
23